

Η Ι. Σ. της Εκκλησίας τῆς Κύπρου για την ελεύθερη συμβίωση, την καύση των νεκρῶν και την απαλλαγὴ ἀπὸ τὸ μάθημα των θρησκευτικῶν

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : 7 Μαρτίου, 2013

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου συνήλθε τὴν Τετάρτη **6 Μαρτίου 2013**, **σὲ ἕκτακτη συνεδρία**, ὑπὸ τὴν προεδρία τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Χρυσόστομου καὶ ἀσχολήθηκε μὲ τὰ θέματα:

α) Τοῦ νομοσχεδίου γιὰ τὴν ρύθμιση τῆς ἐλεύθερης συμβίωσης ἀτόμων.

β) Τοῦ νομοσχεδίου γιὰ τὴν καύση τῶν νεκρῶν.

γ) Τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν μαθητῶν ἀπὸ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν.

Ἐπὶ τῶν θεμάτων αὐτῶν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξέδωσε ἀνακοινώσεις, γιὰ τὶς θέσεις τῆς καὶ συστάσεις τῆς πρὸς τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα.

Νομοσχέδιο για τη ρύθμιση της ελεύθερης συμβίωσης ατόμων

Η Ιερά Σύνοδος πληροφορήθηκε από τα Μ.Μ.Ε. ότι ετοιμάζεται νομοσχέδιο για τη **νομική ρύθμιση της συμβίωσης ετερόφυλων αλλά και ομοφυλόφιλων ζευγαριών**. Παρόλο που πιστεύουμε ότι θα κληθούμε από τη Βουλή να εκθέσουμε τις απόψεις μας κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου, επιθυμούμε να πληροφορήσουμε τους πιστούς για τη θέση της Εκκλησίας επί του θέματος αυτού:

1. Για την Εκκλησία δεν είναι δυνατό να γίνει αποδεκτή η συμβίωση δύο ανθρώπων εκτός του [μυστηρίου του γάμου](#). Η ένωση ανδρός και γυναικός στοχεύει στην πνευματική τελείωση των συζύγων, γι' αυτό και η σχέση τους ανάγεται, με το μυστήριο του γάμου, στη σχέση Χριστού και Εκκλησίας.

2. Η Χριστιανική διδασκαλία, πολύ περισσότερο, δεν μπορεί να δικαιολογήσει την [ομοφυλοφιλία](#), ούτε και να δεχθεί τη συμβίωση ομοφυλόφιλων ατόμων. Η Αγία Γραφή ομιλεί για δύο φύλα, «ἄρσεν καὶ θήλυ», τα οποία δημιούργησε ο Θεός. Και η Εκκλησία συμβουλεύει όσους έχουν ροπή, ή εθισμό, προς την ομοφυλοφιλία, να αγωνιστούν να απαλλαγούν από αυτή, όπως αγωνίζονται και για άλλα πάθη.

Ακόμα κι αν γινόταν δεκτή η δικαιολογία για το νομοσχέδιο ότι αποσκοπεί στη ρύθμιση κοινωνικών προβλημάτων ανθρώπων που δεν ανήκουν στην Εκκλησία, το γεγονός ότι προνοείται ρύθμιση της συμβίωσης ατόμων του ίδιου φύλου συνιστά τελεία **διαστροφή**.

Έχουμε τη γνώμη ότι οι νόμοι πρέπει να έχουν ως στόχο όχι απλώς τη ρύθμιση κοινωνικών διαφορών, ούτε και την ικανοποίηση των επιθυμιών των ανθρώπων, αλλά, **κυρίως, τη διαπαιδαγώγησή τους**. Πολύ περισσότερο δεν μπορούν οι νόμοι να ανάγουν μιαν εκτροπή σε κανόνα δικαίου.

3. Νομοθετήματα ξένα προς τα ήθη του λαού μας θα πρέπει να μην επηρεάσουν τους πιστούς. Ακόμα και σε λαούς που δεν έχουν πρόβλημα εθνικής επιβίωσης τέτοια νομοθετήματα **αμβλύνουν τα ηθικά αισθητήρια των ανθρώπων, και συμβάλλουν στη διάλυση της κοινωνίας**. Πολύ πιο καταστρεπτική θα είναι για το λαό μας, που αγωνίζεται για την εθνική αλλά και τη φυσική του επιβίωση στην πατρώα γη, εισαγωγή τέτοιων καταστάσεων. Θα οδηγηθούμε σε διάλυση της οικογένειας, που αποτελεί το κύτταρο της κοινωνίας μας, και στη διαφθορά.

Νομοσχέδιο για την καύση των νεκρών

Η Ιερά Σύνοδος ασχολήθηκε με το θέμα της [καύσης των νεκρών](#), όπως διαλαμβάνει σχετικό νομοσχέδιο το οποίο έχει εξαγγελθεί προ πολλού και επιθυμεί να γνωστοποιήσει προς το πλήρωμα της Εκκλησίας τις θέσεις της:

1. Το θέμα της καύσης των νεκρών, δεν είναι για την Εκκλησία, δογματικό. Η αναμενόμενη ανάσταση των νεκρών μπορεί να γίνει και από την τέφρα, αφού «οὐκ ἄδυνατήσῃ παρά τῷ Θεῷ πᾶν ρῆμα». Πολλοί, εξάλλου, κατά καιρούς, έγιναν τροφή άγριων θηρίων σε ξηρά και σε θάλασσα χωρίς τούτο να σημαίνει ότι δεν θα αναστηθούν κατά την Δευτέρα παρουσία του Χριστού.

2. Το θέμα ανάγεται στην **παράδοσή της Εκκλησίας**: το σώμα που δέχτηκε τα μυστήρια της Εκκλησίας, (Βάπτισμα, Χρίσμα, Αγ. Ευχέλαιο, Θεία κοινωνία κ.λ.π) είναι κατοικητήριο του Αγίου Πνεύματος και τυγχάνει σεβασμού. Σώματα ανθρώπων που έζησαν συνειδητά τη Χριστιανική ζωή, εξακολουθούν και μετά τον χωρισμό τους από την ψυχή να είναι **οικητήρια του Αγ. Πνεύματος**, θαυματουργώντας,

μυροβλύζοντας, μένοντας άφθαρτα και ευωδιάζοντα. Γι' αυτό και αποφεύγεται η βίαιη αποσύνθεση των σωμάτων.

Αποδίδοντας τιμή στο σώμα, σύμφωνα και με τη προτροπή του Απ. Παύλου η Εκκλησία προχωρεί στην κηδεία του. Η περιγραφή της ταφής του Χριστού, του Λαζάρου, του Ιακώβ, του Ιωσήφ κ.λ.π παραπέμπει στην ίδια παράδοση.

Η Εκκλησία εθέσπισε εορτές «ανακομιδής λειψάνων» αγίων, τοποθετεί λείψανα μαρτύρων στην Αγία Τράπεζα κατά τα εγκαίνια ναών, θεωρεί τα λείψανα των αγίων «πολυτιμώτερα λίθων πολυτελών» και «πορθμεία της Θείας Χάριτος», μέσα δηλ. διά των οποίων μεταδίδεται η Θεία χάρις στους πιστούς.

Η υμνολογία της Εκκλησίας αναφέρεται συχνά σε τάφους και διάλυση των σωμάτων «εις τα εξ ων συνετέθη» συστατικά, παραπέμποντας πάλιν στην ίδια παράδοσή της ταφής και όχι της καύσης των σωμάτων.

3. Είναι πίστη της Εκκλησίας ότι ο κάθε άνθρωπος αποτελεί ιδιαίτερη, ξεχωριστή προσωπικότητα απέναντι στον Θεό. Αυτή η ιδιαιτερότητα παρατηρείται και στα σωματικά χαρακτηριστικά του ανθρώπου, στο DNA του. Το DNA του κάθε ανθρώπου διατηρείται και στα Λείψανα, τα οστά, του ανθρώπου, ενώ αντιθέτως οι τέφρες, το

αποτέλεσμα της καύσης των σωμάτων, είναι όλες ίδιες. Σεβόμενη και αυτό το χαρακτηριστικό, της ιδιαιτερότητας του κάθε Λειψάνου, η Εκκλησία δεν αποδέχεται την καύση των νεκρών.

4. Όσοι επισκέπτονται τους τάφους των αγαπημένων τους προσώπων ομολογούν ότι αισθάνονται ανακούφιση από τις επισκέψεις τους αυτές. Νοιώθουν ότι οι προσφιλείς νεκροί τους δεν έχουν εξαφανιστεί· τα λείψανα τους βρίσκονται εκεί. Είναι κι αυτός ένας επί πλέον λόγος για τον οποίο η Εκκλησία προκρίνει την ταφή των νεκρών.

5. Οι προβαλλόμενες αιτιάσεις για έλλειψη χώρων για κοιμητήρια, ή για λόγους υγιεινής, μπορούν να απαντηθούν κατάλληλα: Η Ορθόδοξη Εκκλησία γνωρίζει και αποδέχεται την ανακομιδή και φύλαξη των λειψάνων, τοποθετεί στον ίδιο τάφο, ύστερα από μερικά χρόνια, και άλλον ή άλλους νεκρούς, τοποθετεί στον ίδιο τάφο αλλά σε διαφορετικό βάθος περισσότερο του ενός πρόσωπα κ.λ.π. Εξάλλου, πολλές φορές ένα κοιμητήριο είναι και τόπος περιπάτου για τους κατοίκους της περιοχής, λόγω της διατήρησης του από τους υπευθύνους σε καθαρή και ευπρεπή κατάσταση.

6. Όσοι δεν ανήκουν στην Ορθόδοξη Εκκλησία και, επομένως, είναι ξένοι προς την παράδοσή μας, μπορούν να υιοθετήσουν την καύση τόσο για τους εαυτούς τους όσο και για τους οικείους τους. Η Εκκλησία δεν μπορεί να εμποδίσει ούτε τα μέλη της από αυτό το ενδεχόμενο. Συμβουλεύει, όμως, όλους όπως μείνουν πιστοί στην παράδοση της. Σε αντίθετη περίπτωση **δεν θα μπορέσει να τελέσει γι' αυτούς την εξόδιο ακολουθία, γιατί κάτι τέτοιο θα ήταν αντίθετο προς τα πιστεύω και την παράδοση της.**

Το πρόβλημα της απαλλαγής των μαθητών από το μάθημα των θρησκευτικών

Η Ιερά Σύνοδος θεωρεί τον θόρυβο γύρω από τις απαλλαγές από το μάθημα των Θρησκευτικών αδικαιολόγητο:

1. Το σύνταγμα αναφέρεται σε Παιδεία της Ελληνικής κοινότητας της Κύπρου η οποία και ανήκει στο Ορθόδοξο Χριστιανικό δόγμα. Όσοι άλλοι επιθυμούν μπορούν να μετέχουν αυτής της Παιδείας. Θέτοντας το μάθημα των Θρησκευτικών ως υποχρεωτικό και δίνοντας στο περιεχόμενό του **μορφήν ομολογιακού χαρακτήρα**, η Πολιτεία προσδιορίζει τον τύπο ανθρώπου που επιδιώκει η Παιδεία μας.

2. Το μάθημα των Θρησκευτικών, εκτός από γνωσιολογικό, είναι και ηθοπλαστικό μάθημα. Πέραν από το Ορθόδοξο δόγμα διδάσκονται τα βασικά γνωρίσματα των άλλων δογμάτων και των άλλων θρησκειών, καθώς και οι πανανθρώπινες αξίες. Σ' ένα κόσμο όπου παρατηρείται υποχώρηση των πνευματικών, έναντι των υλικών αξιών, αδικούνται όσοι επιζητούν απαλλαγή από το μάθημα των Θρησκευτικών.

3. Διερωτώμαστε γιατί αυτή η στόχευση στο μάθημα των Θρησκευτικών και όχι σε άλλα μαθήματα. Πιστεύουμε ότι βασικός λόγος που ζητείται απαλλαγή από το μάθημα είναι η ευκολία των μαθητών. Στα πλαίσια της χρησιμοθηρικής Παιδείας, γονείς και μαθητές, θεωρούν ότι ευκολότερα θα επιδοθούν στα «χρήσιμα» σ' αυτούς μαθήματα χωρίς το βάρος των Θρησκευτικών. Το πρόβλημα δεν θα υφίστατο αν όσοι μαθητές ζητούσαν απαλλαγή από το μάθημα των Θρησκευτικών ήσαν αναγκασμένοι να πάρουν, αντ' αυτού, άλλο μάθημα.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

4. Η επιδεικνυόμενη υπέρμετρη ευαισθησία προς τους αλλόθρησκους, κάποτε και σε μεμονωμένες περιπτώσεις, με την επίκληση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους, νομίζουμε ότι αδικεί κατάφωρα τη συντριπτική πλειοψηφία των ελληνοκυπρίων μαθητών οι οποίοι βιώνουν την καταπάτηση θεμελιωδών δικαιωμάτων τους από την τουρκική κατοχή.

Η Ιερά Σύνοδος καλεί τον Υπουργό Παιδείας όπως κινηθεί στα πλαίσια των πιο πάνω παραμέτρων για επίλυση του αναφυέντος προβλήματος.

(Πηγή: churchofcyprus.org.cy)